

Irina IONESCU

O națiune aniversară

Teatrul Masca – teatrul de gest, de pantomimă, de expresie corporală, împlinește în actuala stagiune teatrală zece ani. Un deceniu cu multe spectacole de gen, turnee și participări la festivaluri, dar, în același timp, un deceniu în care au fost organizate și câteva acțiuni în premieră la noi, precum primele reprezentații de stradă sau reprezentații date în spitale, case de copii, aziluri de bătrâni, fabrici și aeroporturi. Toate, oferite gratuit unor spectatori, mulți dintre ei aflați pentru prima dată la un spectacol de teatru.

Deși data exactă a aniversării este 24 mai 2000, pregătirile au început încă de la sfârșitul anului trecut, când a avut loc premiera spectacolului *Domnul de Pourceaugnac* de Molière, comedie pusă în scenă de directorul teatrului, actorul Mihai Mălaimare. De această dată, reprezentația nu a mai avut loc, ca de obicei, în aer liber, ci a fost găzduită de Sala „Toma Caragiu” a Teatrului „Bulandra”. Textul lui Molière și spațiul clausturant alese nu au schimbat însă și maniera de joc a membrilor trupei. Mai întâi, actorii s-au pregătit „la vedere” pentru a oferi spectatorilor posibilitatea unei cunoașteri mai îndeaproape a activității lor, apoi, reprezentația a fost „prefațată” la

Teatrul Masca – *Domnul de Pourceaugnac* adaptare după Molière. Regia: Mihai Mălaimare. Scenografia: Nina Brumușilă. Muzica: George Natzis. Cu: Sorin Dinculescu, Nicolae Pungă, Ana-Maria Pâslaru, Mioara Ifrim, Delia Sabău, Cătălin Mirea, Erlend Secieru, Dora Iftode, Darius Munteanu, Eduard Savin. Data premierei: octombrie 1999.

rampă de regizorul ei care, în plus, a avertizat că actorii au „fotografiat”, la rândul lor, publicul și că există riscul/șansa implicării lui, la un moment dat, în acțiune. Tot pe ideea de *captatio benevolentiae* a fost amenajat și standul din holul teatrului, unde se vindeau tot felul de obiecte promoționale printre care și celebrele nasuri roșii de clown pe care unii spectatori le-au purtat chiar în timpul reprezentației.

De altfel, întreținerea atmosferei în sala de spectacol nu a fost deloc neglijată. Pe fondul unei muzici care le marca intensitatea și le lungea durata, aplauzele au fost deschise, de multe ori chiar

de pe scenă, iar la final actorii au ținut să mulțumească publicului și să afle de la câțiva dintre reprezentanții săi ce impresie le-a făcut Teatrul Masca și dacă s-au simțit bine în compania lui. De admirat ar fi încrederea membrilor trupei în propriile forțe, plăcerea cu care joacă, precum și organizarea cadrului de prezentare a spectacolului. De dorit lasă, însă, construirea neglijentă a personajelor – linii puține și foarte îngroșate – vulgaritate gratuită, lipsa de acuratețe și, uneori, chiar și incoerența ansamblului. Costumele și recuzita sunt încărcate inutil.

